

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Bvlla S.D.N. Pii PP. V. Prohibitio Blasphemiæ, Sodomiæ, Simoniæ, Concubinatus, ac contra deambulantes, per ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

præsentes literas, post quam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam plures in Ecclesijs suis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenierit, solenniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarant.

Cæterum hortamur eosdem vniuersos, & singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, aliosq; locoru ordinarios, & Ecclesiarij Prælatos, necnon Rectores, cæterosq; curam animarum exercentes, ac presbyteros seculares, & quorū ordinum regulares ad audiendum confessiones quauis auctoritate deputatos, vt transumptum harum literarum penes se habere, legere, & diligenter examineare procurent.

Volentes earundem praesentiū transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Rom. Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud ubiq; locorum adhibendam fore, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, commissionis, innodationis, mandati, hortationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumferit, indignatione omnipotentis Dei, ac beatorū Petri, & Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1584 Septimo Kal. Aprilis, Pontificatus nostri, Anno Duodecimo.

Cx. Glorierius.

M. Card. S. Stephani.

A. de Alexijs.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

B V L L A S. D. N. P I I P P. V. P R O H I B I T I O. B L A S P H E M I A,
Sodomia, Simonia, Concubinatus, ac contra deambulantes, per Ecclesias, pauperes per eas mendicantes, ac alios in eis illicita facien, necnon de tollendis ex eis capsis, & depositis mortuorum, de non laborando in diebus Festiuis, ac circa plurima alia Dei honorem, & diuinum cultum concerneant.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuum rei memoriam.

CVM primùm Apostolatus officium diuina nobis dispositione commissum suscepimus, statim omnem curam, & cogitationem nostram in dominici gregis fidei nostræ crediti salute defiximus, & Christifideles Deo iuvante ita dirigere statuimus, vt à virtijs, & peccatis abstinentes, iter, quod ad vitam æternam ducit, insistant. Cum autem ad omnia, quæ diuinam maiestatem aliquo modo possent offendere, amouenda mentis nostræ aciem intendeantur, ea primùm, & sine mora emendare decreuimus, quæ Deo præter cetera displicere, & iram eius provocare cum diuinæ docent scripture, tum grauissima exempla declarant, nempe diuinæ cultus neglectum, Simonia, labem, Blasphemij crimen, & libidinis naturæ contrarie viatum execrandum, propter quæ populi, nationes, bellorum, famis, & pestilentiæ calamitatibus iusta Dei ultione sepe plectuntur. Et si autem contra eos, qui tam graui crima admiserint, multa prædecessoribus nostris constitutiones editæ fuerint, tamen quia parum est leges edere; nisi sint, qui eas debitiss temporibus exequantur; Idecirco nè qui forsan ex tolerancia sperare impunitatem audent, scientes plerosq; pœnarum gravitate magis, quam Dei timore arceri solere à voluntate peccandi oportet, & singulas, sententias, censuras, & pœnas contra eos, qui talia deliquerint, latas confirmamus, & Apostolica auctoritate innouamus, nec de earum rigore quicquam relaxamus, admonemusque eos, qui talia perpetrare veriti non facient, non solum subdituros eis pœnas, quæ sacris sunt Canonibus constituta, sed eas etiam,

quas

quas leges ciuiles comminancur, & nostri quoque arbitrij discretio pro personarū qualitate constituet, Mandantes ciuitatum, & locorum status nostri Ecclesiastici pro tempore Ordinariis, & Gubernatoribus, illis quidem sub pœna suspensionis à diuinis his verò sub pœna excommunicationis latè sententiæ, vt quos debitum Deo cultum in Ecclesiis non tribuere, aliis que nefandis criminibus pollutos esse compererint, comprehendendi carent pœnæ afficiendos competentibus. Scituris etiam ipsis Iudicibus, quod si post hanc nostram constitutionem in castigandis huiusmodi delictis negligentes fuerint, Primum quidem Dei omnipotentis iudicio obnoxii erunt, deinde nostram quoque incurrent indignationem. Ut autem pœnarum certitudo cun&is facilius innoteat, nonnullas hic diximus exprimendas, aliis nihilominus contra huiusmodi criminum reos à iure statutis in suo robore manentibus. Ut igitur Deo optimo maximo, gloriósæ Virgini, & sanctis omnibus debitus honor deferatur, Gregorii X. prædecessoris nostri constitutionem innouantes: ac statuta in Tridentino Connilio obseruari volentes; statuimus, & ordinamus, vt ad Ecclesiæ sit humilis, & deuotus ingressus: quieta conuersatio, deuotis orationibus insistant, & omnes genibus flexis sanctissimum Sacramentum adorent ad nomen Iesu Christi Domini Nostri cum exhibitione reverentia caput inclinent, nullus in dictis Ecclesiæ seditionem faciat: tumultum excitet, clamores moueat, imperium commitat, cœscent vana, fœda, & profana colloquia: risus immoderati, & strepitus omnes iudiciorum, & alia, quæcunque diuinum officium perturbare possunt. Nullus intra Ecclesiæ deambulare audeat, sive præsumat, dum celebrantur sacra Missarum mysteria, & alia diuina officia. Qui verò prædicta petulantia animo contempserint, præter diuinę vltionis acrimoniam, nostri quoque arbitrij pœnas incurrent: quæ omnia locorum quoque ordinarij in suis Ecclesijs facient obseruari. Quicunque verò in Ecclesijs, dum ibi sacrificium Missæ, & diuina celebrantur officia, aut verbum Dei prædicatur, deambulare, vociferari, aut verso tergo ad sanctissimum Sacramentum irreuerenter se-dere, aut aliquid quod scandalum generet, aut diuina perturber officia, facere præsumperit: pœnam vigintiquinque ducatorum incurret, præter alias arbitrio nostro imponendas, & moderandas pœnas: & qui non habebit in ære, luet in corpore, aut exilio multabitur. Qui verò in Ecclesijs cum mulieribus impudicis, sive etiam honestis colloquia scurrile habuerit, aut alios in honestos actus fecerit, vigintiquinque ducatorum pœnam incurrat, & carceris per mensum. Qui in Ecclesijs, vt supra obsecens, & inhonestis verbis, aut signis vsus fuerit, aut alias fœda colloquia cum personis quibuscumque habuerit, decem aureorum pœna mulctetur, aut alias corporaliter puniatur. Mandamus præterea omnibus, & singulis Cathedralium, Collegiarum, & Parochialium Ecclesiæ Capitulis, Rectoribus, Vicariis, Sacrificis, Ostiariis, ac alijs ipsarum Custodibus, quatenus præfatos omnes in Ecclesiæ delinquentes admoneant, & vt in eis verita fieri non permittant, vel saltem ipsis Ordinariis, vel Officialibus nostris puniendos deferant, quod si facere neglexerint, pœnam duorum aureorum vice qualibet incurrent. Pauperes quoque mendicantes, seu eleemosynas petentes per Ecclesiæ tempore Missarum, prædicationum, aliorumque diuinorum officiorum ire non sinant: sed eos ad valvas Ecclesiæ stare faciant, sub pœna duorum aureorum Capitulis infligenda pro qualibet vice, nisi eos eiici curauerint, & Parochis dimidij aurei. Religiosis etiam Claustralibus, sive regularibus præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, vt in Ecclesijs suis deputent aliquem, qui tales eiiciat, & si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur, quod si illi parere reculauerint, grauissimas pœnas incurrent, & pro qualitate personarum etiam corporaliter punientur arbitrio nostro, sive Superiorum suorum. Et vt in Ecclesijs nihil indecens relinquatur, iidem prouideant, vt capsæ omnes, & deposita, seu alia cadaverum conditoria super terram existentia omnino amoueantur, prout alias statutum fuit, & defunctorum corpora in tumbis profundi inf' a terram collocentur. Cum verò dierum festorum obseruatio ad Dei cul.

tum maximè perrineat, & in lege diuina præcipiatur, Cupientes abusus prauos, qui ex eorum in obseruantia inualuerunt, omnino corrigere, & antiquorum Canorum statuta renouantes, mandamus, vt omnes dies Dominicis, & præcipue in honorem Dei, beatæ Mariæ Virginis, sanctorum Apostolorum feriati cum omni veneratione obseruentur, & omnes in diebus præfatis Ecclesiæ frequentent, diuinis officijs deuotè intendant, ab omni illicito, & seruili opere abstineant, Mercatus non fiant, profanæ uegociatioues, & iudiciorum strepitus conquiescant. Qui verò in diebus præfatis opus aliquod illicitum fecisse deprehensus fuerit, præter diuinâ vltionem, & amissionem animalium, quibus ad vecturam vtetur, etiam graues poenas incurret arbitrio nostro, seu Vicarii nostri in vrbe. In aliis autem locis arbitrio ordinariorum, vel aliorum Magistratum, ita vt præventioni locus sit. Quibus omnibus districte præcipimus, vt hæc diligenter obseruati procurent, illas etiam festiuitates, quæ iuxta consuetudinem locorum solemniter celebrari consueuerint; iuxta laudabilem consuetudinem debita cum reuerentia obseruari faciant sub pena arbitrio ipsorum imponendis, & moderandis. Et vt simoniacæ prauitatis labes proflus aboleatur. Constitutiones antecessorum nostrorum contra Simoniacos editas, & præsertim Pauli I. in uiolabilitate obseruari mandamus, & delinquentes rām in sacrorum ordinum receptione, quām in beneficiorum affectione, statutis etiam inferius pena nostra auctoritate affici volumus. Quicunque igitur detestabile crimen Simoniacæ prauitatis commisso convictus fuerit in consequendis ordinibus, eo ipso sit ab illorum executione per decennium sine spe dispensationis suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates Ecclesiasticas Simoniacæ acquisuerit, illis sit ipso iure priuatus, & in futurum inhabilis ad eas, & quascūque alia obtinendas. Qui beneficium, aut officium Ecclesiasticum Simoniacæ adeptus fuerit, illis similiter sit ipso iure priuatus, & ad fructuum omnium, quos perceperit, restituitionem teneatur, & perpetuò sit inhabilis, ad eas, & quæcumque alia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Si quis autem tale crimen pluries commisso convictus fuerit, præter supradictas penas etiam corporaliter puniatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis degradatus à fidelium consortio eiiciatur. Qui verò ordines, & beneficia Simoniacæ contulerint, penas à iure statutis puniantur, cuiuscunq; gradus, conditionis, & dignitatis, etiam si Episcopi, Archiepiscopi, vel maiores fuerint. Caeat præterea quicunque nè in Sacramentorum exhibitione Simoniacum aliiquid faciant. Alioquin grauissimè puniantur per locorum ordinarios, qui huiusmodi criminis reos cum maxima severitate coercere procurent, iuxta Concilij Tridentini statuta. Ad abolendum verò nefarium, & execrabile blasphemiarum scelus, quod in antiqua lege Deus morte puniri mandat, & Imperialibus quoque legibus receptum est, nunc autem propter nimiam Iudicum in puniendo segniciem, vel potius desuetudinem, supra modum inualuit, Leonis prædecessoris nostri in nouissimo Lateranensi. Concilio statuta innovantes Decernimus, vt quicunque laicus Deum, & Dominum nostrum Iesum Christum, & gloriosam Virg. Mariam eius genitricem expressè blasphemauerit, pro prima vice pœnam. 25. ducatorum incurrit, pro secunda pœna duplicabitur, pro tercia, autem centum ducatos solvet, & ignominia notatus, exilio multabitur. Qui vero plebeus fuerit, nec erit soluendo, pro prima vice manibus post tergum ligatis ante foras Ecclesiæ constituetur per diem integrum, pro secunda fustigabitur per Vrbem pro tercia lingua ei perforabitur, & mittetur ad triremes. Quicunque clericus in hoc blasphemiarum crimen incurrit, pro prima vice fructibus vnius anni omnium, & quorumcunq; beneficiorum suorum, pro secunda, beneficijs ipsis priuetur, pro tercia omnibus etiam dignitatibus exodus deponatur, & in exilium mittatur. Quod si clericus nullum obtinuerit beneficium, pœna pecunaria, vel corporali pro prima vice puniatur, pro secunda carceribus mancipetur, pro tercia verbaliter degradatur, & ad triremes mittatur. Qui reliquo s. Sanctos blasphemauerit, pro qualitate blasphemiarum, atque personæ, arbitrio Iudicis puniatur. Si quis crimen nefandum

contra

contra naturam, propter quod ira Dei venit in filios diffidentia, perpetrauerit, Curia seculari puniēdus tradatur. Et si clericus fuerit, omnibus ordinibus degradatus simili pena subiiciantur, Monemus præterea omnes locorum ordinarios, & in virtute S. obedientiae eis præcipimus, ut statuta Tridentini Concilij contra Concubinarios tam Clericos, quam laicos edita, districte faciant obseruari, reddituri Deo, ac nobis, si id omiserint, rationem. Et ut præmislorum delictorum Simoniae blasphemiae, ac stupri nefandi notitia facilius habeatur. Volumus, quod in singulis casibus, non solum per accusationem, & inquisitionem, sed etiam ad simplicem, & secretam denunciacionem procedatur per quoscumque iudices, alias tamen de iure competentes, tam ratione delecti, quam personarum, ita quod inter eos locus sit præventionis. Monemus præterea omnes, & singulos, ut solum Dei timorem præ oculis habentes, & non alia animi praua affectione ducti, culpabiles tantum deferant, innocentes non vexent. Quod si aliqui ex calunnia aliquos denunciasse comperti fuerint, eos ad pœnam Talionis teneri volumus, & mandamus: Multæ autem pecuniariae applicabuntur pro duabus partibus locis piis arbitrio nostro in Urbe, extra verò, Ordinariorum, pro tertia accusatori, qui delinquentes detulerit. Mandamus autem Principibus, Comitibus, & Baronibus omnibus S.R.E. Feudatariis, sub pœna priuationis feudorum, que ab ipsa Ecclesia Rom. obtinent, reliquos verò Principes Christianos, & terrarum Dominos hortamur in domino, & in virtute S. obedientie mandamus, ut pro diuini nominis reverentia, & honore præmissa omnia in suis dominiis, ac terris exactissime seruari faciant: uberrimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinacionibus Apostolicis ac exemptionibus, priuilegiis, indultis, facultatibus, & literis Apost. quibusvis Capitulis, conuentibus, Militiis, ordinibus, & personis cuiuscunq; qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibusunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam Motu proprio alias quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus illorum tenores presentibus pro expressis habentes, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibusunque. Volumus autem, quod presentium transumptis etiā impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius Prae lati. munitis, eadem prorsus fides ubique adhibetur, que eisdem presentibus adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ innovationis, relaxationis, admonitionis, confirmationis, mandati statuti, decreti, ordinationis, præcepti, monitionis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contrahire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apost. eius se nouerit incursum Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnat. Dominicæ 1566. Kal. April. Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florebellus Lauellinus.
H. Cumyn.

CONSTITUTIO DE ABBATISSIS, ET ALIIS MONASTERIORUM
Monialium Præfectis, non ultra triennium per vniuersam
Italiæ in futurum eligendis.

Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Exposcit debitum pastoralis officii, quod disponente Domino gerimus, ut ad ea sollicitè intendamus, per quæ Monasteria, & alia religiosa loca, præser-tim Deo dicatarum Sanctimonialium, secundum regularis disciplinae normam regantur, & gubernentur, Perpendentes igitur varia, & multiplicita damna, quibus